Első politikai fellépésem Brassóban.

Dr. Herrmann Antal.

Kedves szerkesztő barátom! Sorok lapod mulatvány számába szerénységből nem írtam. Nem tudok és mulatságos dolgokat írni. Most azonban papírra vetek számodra valamit brassói emlékeimből. Megjegyzem, hogy én memoire-okat nem írtam. Rendszerint viszontagságos életem eseményei elig ha érdekelnek valakit. Napjaim azt jól eltöltöttem; kevés eredményt értem el. Ez iránt az a ingatlanom, hogy míg kevesebb volt — az elismerés. Ha le számolok a közzel: nem én fogtak tartani tartani. Biographiám dátumai igénytelenek. A mi pedig (életemben) hagyatott raám rezue, érdekes és becses nem, t.i. a mi tanulságos és oktató, nevelő, oktató és felemelő, az ~~ugy~~ él emlékeretemben, nem adatszerűen, hanem tanúnak szerint, hogy milyen hatás-ok vattak lelkemre. A magam számára egyszer talán megírom ezeket, majd ha nem lesz ürügyesebb dolgom! Miben lesz ez?

A míg jó késő, egyszer magamtól, meg nem találtam ~~ugy~~ élet utamat, igazi hivatásomat, azokat tévelygéseim Errare humanum. Ilyen az ösztönem volt a politika. Korán odaróltam bele. Talán nem egyéni érdektelen, hogyan történt ez. Csak nyomjából emlékszem rá.

1871 nyarán a brassói szám-szék. kitűnő magyarosan tott tanerőnk a főgymnasiumba. A piskók kineveretett. Még nem voltam 20 éves. Ott hagytam a bécsi egyetemet. A szülői háznál éltem, mint a többi gyermek, tanultam — tanultam és azokat tanultam is olykor — nemzet verseket írtam. Bene latini, bene vixi.